

SADRŽAJ

Uvod.....	3
Agresivnost.....	4-5
Agresivnost u adolescenciji.....	6-7
Frustracija i agresivnost.....	7
Agresivnost kao seksualna devijacija.....	7
Trenutni gubitak razuma.....	8
Pomeranje agresivnosti.....	8
Agresivnost kao religiozna devijacija.....	8-9
Agresivnost kao instinkt smrti.....	9-10
Agresivnost kao ontološka ugroženost.....	10-11
Psihologija djeteta i agresivno ponašanje.....	11
Agresije.....	12
Mit o agresivnosti mentalnih bolesnika.....	13-14
Literatura.....	15

UVOD

Postoji diskusija o tome šta treba podrazumevati pod agresivnim ponašanjem. Ponekad se kao agresivno određuje svako ponašanje neke osobe koje nanosi čtetu drugoj osobi ili je povređuje. Agresivno ponašanje ima široke razmere u odnosima i među pojedincima i među grupama i izvor je mnogih teškoća i problema u pojedinačnim međuljudskim odnosima kao i izvor je mnogih teškoća.

Sa etimološkog stanovišta reč agresija vodi poreklo od latinskih reči ad - ka i gradus - korak, što bi označavalo korak ka nečemu, a u širem smislu aktivnost koja je usmerena ka postizanju određenog cilja. Samim tim primarno određenje agresije nema svoje negativno značenje, kao što je to uobičajeno u svakodnevnom govoru. Agresivno je, dakle, i dete koje traži hranu, sok ili pokušava da ostvari neki svoj zahtev, ali i kriminalac, koji fizički maltretira ili ugrožava druge osobe, pljačka ili na drugi način narušava integritet drugih osoba, predmeta ili imovine.

Tako, neki agresiju određuju kao "ugrađenu unutrašnju ekscitaciju koja traži olakšanje i koja će naći izražaj bez obzira na karakter spoljnog stimulusa" (Lorenz, K.), odnosno impuls koji ima kvalitet instikta, koji Frojd označava instiktom smrti. Drugi smatraju da je agresivnost vrsta reakcije ili ponašanja, koja nastaje usled delovanja štetnog stimulusa ili drugog spoljnog nadražaja, čime agresiju ne dovode u vezu sa unutrašnjim, već spoljnim činiocima (Buss). Sledeći smatraju da je agresija bilo koja manifestacija volje za moći i dominacijom (Adler), što agresiji daje širu socijalnu, pa i klasnu dimenziju. Prikazani pokušaji određenja agresije, kao i brojni drugi, ukazuju na svu složenost ove problematike, kao i na odsustvo jedinstva u poimanju ove značajne pojave ljudskog, ali i životinjskog svojstva. Do danas nema opšte prihvaćenog stava, što otežava, ne samo njeno poimanje, već i mogućnosti u domenu prevencije i terapije ovih pojava.

-3-

AGRESIVNOST

Agresivnost je reakcija na »urođenu« unutrašnju razdražljivost, koja traži rasterećenje. Ona će se ispoljiti nezavisno od toga da li postoji odgovarajući spoljašnji stimulans, kada se u neurološkim centrima nagomila dovoljno specifične energije za instinktivna dela (hidraulički model). Lorenc govori o dve vrste agresije:

**----- OSTATAK TEKSTA NIJE PRIKAZAN. CEO RAD MOŽETE
PREUZETI NA SAJTU. -----**

www.maturskiradovi.net

MOŽETE NAS KONTAKTIRATI NA E-MAIL: maturskiradovi.net@gmail.com